

Ministeriet for Forebyggelse og Sundhed

Dato: 26. februar 2008
Kontor: Regional sundhed
J.nr.: 2007-12140-272
Sagsbeh.: jli
Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål nr. 217 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 13. februar 2008

Spørgsmål 217:

"Ministeren bedes i forlængelse af sit svar på spørgsmål 56 redegøre for, hvilke konkrete præciseringer Sundhedsstyrelsens vejledning af 28. juni 2007 indeholder af undersøgelse, diagnostik, behandling og opfølgning i forhold til vejledningen fra december 2000 samt hvilke nye elementer, der er indeholdt i den nye vejledning."

Svar:

Jeg har til brug for min besvarelse indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, som jeg kan henholde mig til.

Sundhedsstyrelsen oplyser, "at vejledningen om behandling med antipsykotiske lægemidler til personer over 18 år fra 28. juni 2007 er en gennemgribende omskrivning af vejledningen om behandling med antipsykotika fra december 2000.

Vejledningen fra december 2000 var primært udarbejdet med henblik på brug i almen praksis. Vejledningen fra 2007 er derimod rettet mod speciallæger i psykiatri. Den nye vejledning præciserer, at behandling med antipsykotiske lægemidler primært er en psykiatrisk speciallægeopgave, hvorfor behandling med disse lægemidler ideelt set bør varetages af, eller foregå i samarbejde med en speciallæge i psykiatri.

I vejledningen præciseres, at behandling med antipsykotiske lægemidler kun bør ske på klar og entydig indikation, ligesom udskrivning af antipsykotiske lægemidler kun bør ske efter forudgående konsultation.

Den reviderede vejledning af 28. juni 2007 indeholder et helt nyt kapitel, der præciserer kravene til indholdet af patientens sygehistorie, den kliniske undersøgelse, og de parakliniske undersøgelser, der danner baggrund for diagnose, og hermed for indikation for behandling.

Ved behandlingens start bør der foreligge et estimat over, hvor lang tid behandlingen bør vare, hvornår der skal ske vurdering af behandlingseffekten samt hvem, der er ansvarlig for opfølgningen.

For så vidt angår kapitlet om behandlingsstrategi er dette revideret således, at vejledningen er i overensstemmelse med nyere videnskabelige undersøgelser. Kapitlet indeholder afsnit, der præciserer behandlingen af såkaldte terapi-resistente patienter, samt rationale for eventuelt at anvende behandling med flere antipsykotiske lægemidler samtidigt. Herudover indeholder vejledningen et revideret afsnit om behandlingen af ældre, hvor det præciseres, at behandling med antipsykotiske lægemidler som hovedregel ikke bør anvendes til ældre demente patienter.

Når patienten afsluttes fra hospitalsafdeling eller speciallægepraksis skal der fremsendes en epikrise, som skal indeholde en behandlingsplan med oplysninger om efterbehandling og efterkontrol. Det bør klart fremgå, hvor og hvordan opfølgning og vurdering skal finde sted, hvem der er ansvarlig herfor og hvornår dette skal foregå.

Vejledning om behandling med antipsykotiske lægemidler til personer over 18 år af 28. juni 2007 indeholder en lang række ændringer i forhold til den tidligere vejledning fra december 2000. I vejledningen fra 2007 anføres bl.a., at samtidig behandling med antipsykotiske lægemidler og sove- og nerve-medicin ikke anbefales.

Vejledningen er ikke en lærebog i behandling med antipsykotiske lægemidler. Derfor er en række afsnit og skemaer fra vejledningen i 2000 ikke medtaget i den nuværende vejledning.”